

XAAKIAIKH

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΦΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΤΕΤΑΡΤΗ
15 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1936
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΑΟΥ 47
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ-ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΑΦ. Γ. ΚΑΡΑΓΚΑΝΗΣ
'Ετησία Συνδρομή Δρ. 50

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΑΝΤΑΕΙΟΥ ΔΙΔΟΧΟΥ ΤΟΥ BENIZEΑΟΥ κ. ΘΕΜ. ΣΟΦΟΥΛΗ

Κατὰ τὸ ἀπόγευμα τῆς προκοψίας | γοῦ.

Κυριακής ὑπὲρ πεντήκοντα χιλιάδες λαοῦ τῆς Θεσσαλονίκης σινεκεντρώθησαν εἰς τὴν μεγάλην πλατεῖαν τῆς Ἑλευθερίας πρὸ τοῦ ἔνεδοχειου Ρίτις ἀπό τοῦ ἔξωστου τοῦ ὁρού σὸν ἀντάξιος διάδοχος τοῦ Βενιζέλου κ. Θεμιστοκλῆς Σιφούλης ἔκαμε

Καὶ ἔλαχε δὲ κλῆρος εἰς ἐμὲ
νῦν ἀναλάβω τὸ βρέφοντα τῆς
διευθύνσεως αὐτοῦ. Εἶμαι ύπερή-
φανος διὰ τὴν ἐμπιστοσύνην μὲν
τῶν ἄτοις μὲν τοις ἑπτακόντα

«Αισθάνομαι μίαν ιδιαιτέραν ικανοποίησιν δσάκις μου δίδεται εύκαιρα νὰ ἐπισκεψθῶ τὴν Μακεδονίαν, τὴν πεφιλημένην αὐτήν ἀλλὰ καὶ πολυπαθῆ χώραν ἡ δοποία τόσας λοχυρᾶς ἔθνικᾶς ἀναμνήσεις περικλείει. Καὶ μόνη ἡ λέξις Μακεδονία ἐκστομίζομένη ἐκίνει πάντοτε τὸν θερμότερον τῆς Ἑλληνικῆς φυχῆς παλαιόν, καὶ μὲ οἱράν συγκίνησιν παρηκολούθει ἀνέκαθεν ὁ Ἑλληνισμὸς τοὺς ἔθνικούς κατὰ τῶν κατακτητῶν καὶ ἐπιδρομέων ἀγῶνας καὶ τὰ μαρτύρια τοῦ Μακεδονικοῦ Λαοῦ κατὰ τοὺς αιωνιοὺς τῆς

Διὰ τοῦτο καὶ τὴν ἐλευθέρωσιν τῆς Μακεδονίκης ἡ σθάνθη ὁ Ἑλλην. Λαὸς ως τὴν πραγμάτωσιν τοῦ προσφιλεστέρου τῆς Φυλῆς ἀναπηδᾶ ἢ ἀνάμνησις ἐνὸς θειβεροῦ θεάτρου τοῦ διπού οὐ πήρειαιν μάρτυρες καὶ θύματα γίλοι ἥμειζ. Καὶ τότε δεκάδες χιλιάδων Λαοῦ εἶχαν συγκεντρωθῆν ἐν τῇ Πλατείᾳ Ἐλευθερίας

πορὸς εἰρηγνικὴν καὶ νομοταγὴ
διαδῆλωσιν τῆς Πίστεως αὐτῶν
πρὸς τὰ Πολίτευμα τῆς Χώρας
καὶ διεσκορπίσθημεν καταπατού-
μενοι ὑπὸ τὰς δόπλας τῶν ἵππων
καὶ σπαθιζόμενοι ὑπὸ τῶν δργά-
νων τῆς Δημοκρατικῆς Ἐξου-
σίας.

Μακεδονίας κόλπους εύρον κυρίως περίθαλψιν καὶ παρηγορίαν τὰ ναυάγια τῆς Μικρασιατικῆς θυέλλης, καὶ ἐκ πάσης γωνίας τοῦ ἀλυτρώτου Ἑλληνισμοῦ ἐδῶ συνεκεντρώθησαν καὶ συνεχωνεύθησαν ὅλαι αἱ ποικιλαὶ, ὅλαι αἱ ἴδιοφυῖαι καὶ ἀποχρώσεις τοῦ ἑλληνικοῦ χαρακτήρος, συνεχωνεύθησαν εἰς μίαν θαυμασίαν κράσιν ἐκ τῆς ὁποίας ἀσφαλῶς θὰ ἔξελιχθῇ ὁ ἄρτιος καὶ δλοκληρωτικὸς τύπος τοῦ Ἑλληνος πολέτου καὶ πατριώτου. Καὶ εἰς τὴν σημερινὴν αὐτὴν σύνθεσιν ἡ Μακεδονία εἶνε ἡ χώρα τῶν μεγαλειτέρων ἥμαντων προσδοκιῶν τῶν ἐγγυωμένων ἐν εὔτυχέστερον μέλλον τῆς Πατοΐδος.

‘Υπὲ τὸ καθεστώς τῆς ἀβίασιλεύτου Δημοκρατίας εἰχομεν στρηθῆ καὶ τῆς ἀτομικῆς ἥμαντων ἀλευθερίας καὶ εἰχομεν ὑποδευλωθῆ εἰς τὴν πλέον ὡμήν καὶ τυραννικὴν βίαν. Καὶ σήμερον πόσον παράδοξα παρουσιάζονται τὰ ιστορικὰ ἀπροσδόκητα, αἱ ιστορικαὶ ἀντιθέσεις. Καὶ σήμερον ὑπὸ τὸ καθεστώς τῆς συνταγματικῆς Βασιλείας ἀσκοῦμεν μὲ πλήρη ἐλευθερίαν τὸ δικαιωμα τοῦ συνέρχεσθαι πρὸς ἐκδήλωσιν τοῦ φρονήματος ἥμαντων καὶ μὲ ἀκέραιον τὸ συναίσθημα ὅτι εἰμεθα καὶ ἡμεῖς πολίται πλέον ἐλεύθεροι ἀνακτήσαντες ὅλα τὰ δικαιώματα τῆς ισοπολιτείας. Η διαπλ

Θιλβερά συνέπεια τῆς δοκιμασίας ἦν ὑπέστη κατὰ τὸ πρόσφατον παρελθόν τὸ Κόμμα τῶν Φιλελευθέρων εἶνε δτι κατὰ τὸν κορίσιμον αὐτὸν ἀνδρανικὸν σταύρον

Ο νέος ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων κ. ΘΕΜ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

είναι άνάγκη να διαταφηνισθή
ἡ θέσις καὶ ἡ σχέσις ἡμῶν πρὸς
τὴν νέαν κατάστασιν τῆς Βασι-
λευομένης Δημοκρατίας.

Μίαν μεγάλην ἀνωμαλίαν παρουσιάζει ούτε ένεσις ο τρόπος τῆς παλινορθώσεως. Τὸ δημοφήψιμα, προτὸν ἀνηκούστου νοθείας καὶ πρωτοφανοῦς βίας, θὰ χρησιμένη μόνον πρὸς αἰώνιον αἰσχυτῶν διαπραξάντων τὸ ἀνοσιούργημα τοῦτο. Ἀλλ' ἐδημιουργήθη δικαιοδόχη ποτε μία νέα κατάστασις, τὴν ὁποίαν δὲν δυνάμεθα ν' ἀγνοήσωμεν. Η διανόησις ήμῶν εἶναι βεβαίως δημοκρατικὴ ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα νὰ θυσιάσωμεν εἰς τὴν θεωρίαν καὶ τὸν δογματισμὸν τὴν ρεαλιστικὴν ἀποφίν.

"Όταν λέγωμεν δτι εἴμεθο Δημοκρατικοί δὲν έννοοῦμεν ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον τὸν τύπον τοῦ Πολιτεύματος, διότι δ τύπος ὑπῆρχε καὶ τὸν ὑπέστημεν καὶ ἐπὶ τῶν Κυβερνήσεων Τσαλ-

δάρη—Κονδύλη, ἀλλ' ἐννοοῦμεν κυρίως τὴν οὐσίαν, τὸ περιεχόμενον τῆς Δημοκρατίας. Καὶ τὸ περιεχόμενον τῆς Δημοκρατίας συνοφίζεται εἰς τὴν ἔννοιαν τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας. 'Αλλ' ἐφόσον δὲ Βασιλεὺς εὐλαβεῖται ἀθικτονούσι αἱμείωτον τὴν λαϊκὴν κυριαρχίαν, ἐφ' ὅσον δὲ Βασιλεὺς, Βασιλεὺς δὲν τῶν 'Ελλήνων, προσασπίζει τὰς συνταγματικὰς ἐ-

λευθερίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ,
ἃψει δέ τοι δηλαδὴ διάβασις εἰναι
ταρνίζεται τὰ δημοκρατικὰ ιδεώδη,
εἶναι αὐτονόμητον διτὶ σιμικού-

νεται ή ἀπόστασις ή χωρίζουσα τὴν ἀθασίλευτον ἀπὸ τὴν Βασιλευομένην Δημοκρατίαν.

Δέν είναι δὲ δυνατὸν παρὰ μὲ
ἀκεραίαν τὴν συμπάθειαν ν' ἀπο-
βλέψωμεν καὶ πρὸς τὴν εἰρηγηε-
τικήν, τὴν συμφιλιωτικήν προ-
σπάθειαν τοῦ Βασιλέως. Καὶ ἐν
ἐπιτευχθῇ ἀληθῶς τὸ θαῦμα ὑπὸ
τὸ καθεστώς τῆς Βασιλευομένης
Δημοκρατίας, ἐὰν ἐπιτευχθῇ ἡ ὁ-
ριστική κατάπαυσις τοῦ ὀλεθρίου
σπαραγμοῦ καὶ ἡ ἀποκατάστασις
τῆς ψυχικῆς ἐνότητος τοῦ "Ε-
θνους, δρεῖλομεν νὰ θεωρήσωμεν
τοῦτο μέγιστον ἔθνικὸν ἀπόκτη-
μικ, θεῖον δώρημα, ἄξιον κατα-
βελῆσ τοῦ μεγαλειτέρου τιμῆμα-
τος, καὶ τοῦ τιμῆματος ἀκόμη
ἄյτε νὰ λησμονηθῇ ἡ ἀνώμαλος
προέλευσις τῆς παλινορθώσεως
καὶ νὰ θεωρηθῇ ὁριστικῶς τερ-
ματισθὲν τὸ καθεστωτικὸν ζή-
τημα.

Νόμον εἶχεν ἀντικαταστήσῃ τὸ
Κόμμα καὶ εἰς τὴν βουλιμίαν
τοῦ Κόμματος εἶχε παραδοθῆ
βορὰ ἡ Ἑλληνικὴ Πολιτεία, ἡ
μέριμνα ὑπὲρ τοῦ Κόμματος εἶχε
λάβην πλέον χαρακτηρα μανίας.
ΟΤΙ δὲν περιελαμβάνετο ἐντὸς
τοῦ κομματικοῦ πλαισίου ἡτο ζή-
τημα ἀνάξιον τῆς προσοχῆς των.
Αἱ πλέον στοιχειώδεις ἐλευθερίαι
τοῦ πολίτου ἐπιδεικτικῶς ἐποδο-
πατοῦντο, αἱ δὲ ἐκλογαὶ διεξή-
γοντο ὑπὸ τὸ κράτος ἀνηκούστων
δργίων.

ΤΟ ΑΝΤΙΒΕΝΙΖΕΛΙΚΟΝ ΚΡΑ- ΤΟΣ

Τὸ μόνον ἰδανικὸν τῶν κυβερνή-
σεων τούτων ὑπῆρξεν ἡ δημοιουργία
ἀντιβενιζελικοῦ κράτους μόνον καὶ
συγέπεια τοῦ ἰδανικοῦ τούτου ἡτο
τι ἡ μίσεια τοῦ ἀγιστοῦ Ἑλλὰς ἐ-

ΤΟ ΑΝΤΙΒΕΝΙΖΕΛΙΚΟΝ ΚΡΑΤΟΣ

Τὸ μόνον ἰδανικὸν τῶν κυρεφνή-
σεων τούτων ὑπηρέσεν ἡ δημιουργία
ἀντιβενιζελικοῦ κράτους μόνον καὶ
συγέπεια τοῦ ἰδανικοῦ τούτου ἡ τοῦ
τι ἡ δημιουργία τοῦ ἀχιετονέοντος Ἑλλάς ἐ-
κηρυχθῇ ἐν διώγμῳ. Την ἔξουσίαν
ὅτεν ἥσκηταν ὡς ἱερὸν λειτουργῆμα
ἐμπεπιστευμένον ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἀλλά^{τι}
ὡς κατάκτησιν. Ἡ Ἑλλάς εἶχε
παύση γ' ἀποτελῆ ἐν ἐνιατού σύνο-
λον, ἐνιατού ἄθετοις παλιτῶν μὲ
ἴσαι δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις,
καὶ μετὰ ἑκατὸν καὶ πλέον ἐτῶν
ἐλεύθερον διεν περιέκλεισε καὶ πά-
λιν εἰς τοὺς κόλπους τῆς μίαν κυ-
ρίαρχον τάξιν κατατητηθίν καὶ μίαν
ὑπόδεουλον τάξιν ραγιάδων ἀπὸ τοὺς
σποιέους ἐπὶ τέλους ἀφηρέθη καὶ τὸ
δικιώματα γὰρ ὑπηρετῶσι τὴν πατρί-
δα. Καὶ ἐδηλητηριάζετο ἀδιάκοπα
ἡ ψυχὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ μὲ τὸ
ἄπαισιον, τὸ ἀκάνθρωπον κήρυγμα
τοῦ μέτουχον τοῦ ἀλλοττασκυνθοῦ.

τουμπίσουν και του αλληλογέτα παραγμού. Ή περίσσος αυτή της διακυβερνήσεως της χώρας έσημείστε την μεγαλειτέραν ἔντασιν του διχασμού και άν δὲν ἐτερματίζετο ἀπότομως, χάρις εἰς τὰς ἀνεξερευνήθους θουλάς της Θείας Προνοίας, θὰ ώδήγητε τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν ὁριστικὴν αὐτῆς ἀποεύθετιν.

Αλλ' ή μεγαλειτέρα ζημία τὴν δύοισιν ὑπέστη τὸ "Εθνος" εἶναι ή ἐσχάτη ηθική κατάπτωσις, δ ἐκφαυ λισμός εἰς τοιούτον βαθμὸν ὥστε νὰ μὴ δύναται κανεὶς γὰρ φαντασθῇ κατέπτωσον θεῖαν ἐπίπεδον τοῦ Απ

κατωτερον γηικόν επίπεδον τοῦ Δημοσίου δίευ.

Τὰ γεγονότα αὐτὰ τὰ δύοτε ὅλοι
ἥμεταις ἐξήσαμεν καὶ ὑπέστημεν ἐ-
μνημόνευσα μόνον διὰ νὰ τὰ παρθε-
σιάσω ὡς ἀποτρόπαια διδάχη ματα-
διά τὸ μέλλον, τὰ ἐμνημόνευσα διὰ
νὰ αἰσθανθῆμεν διαθύτερον τὴν ἁ-
γάκην παγιώσεως μᾶς νέας κα-
ταστάσεως, ἢ δύοια ν' ἔξασφαλίσῃ
τὴνα ισότητα καὶ τὴν ἐλευθερίαν εἰς

Θά ήτο μία παράλειψις ιστορικού καθήκοντος έδων ἀπειποπτό ή θηριουργηθεῖσα κατά τὸ πρόσφατον ταρελθόν κατάστασις. Μὲ τὴν ἀνακυκλωπίσιν ὅμως αὐτὴν ᾧς ριψήῃ πλέον εἰς λήθην τὸ παρελθόν. "Ἄς σούτιν κυρίε, ἀνάμνησίς του ἔτους τελέων

